

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **M. K.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 5. 20156, č. j. 695 603 6098/42091-ZT,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobkyně napadala rozhodnutí žalované označené v záhlaví tohoto rozsudku, když uvedla, že toto rozhodnutí považuje za nesprávné z následujících důvodů:

Žalovaná odůvodňuje své rozhodnutí tím, že dle posudku příslušného lékaře není žalobkyně invalidní proto, že její onemocnění způsobuje pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost nejméně o 35% v porovnání se zdravou fyzickou osobou. Žalobkyně však nesouhlasí s mírou poklesu schopnosti vykonávat výdělečnou činnost, jak byla stanovena ČSSZ.

Uvedla, že před podáním žádosti o invalidní důchod byla rok v pracovní neschopnosti. Za toto období se jí nepříznivý zdravotní stav nezlepšil, naopak zhoršil. Proto si podala žádost

o invalidní důchod na Sociální pojišťovnu ve Slovenské republice, kde jí byl uznán pokles míry pracovní schopnosti vykonávat výdělečnou činnost o 50% v porovnání se zdravou fyzickou osobou. Následně Sociální pojišťovna na Slovensku odeslala žádost o invalidní důchod na ČSSZ, protože žalobkyně byla větší část pojištěna v České republice. Posuzující lékař ČSSZ podle kapitoly XIII. (postižení kosterní a svalové soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie) a podle položky 1c), kde je uvedeno středně těžké funkční postižení u bolestivého páteřního syndromu, u stavu po operacích a úrazech páteře, při degenerativním postižení páteře, kde je míra poklesu pracovní schopnosti v procentním rozpětí 30-40%, určil dolní hranici procentního rozpětí 30%. Posuzující lékař však nezhodnotil celkovou výkonnost žalobkyně, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity a pracovní činnost. Taktéž nebral v úvahu její psychický stav a syndrom karpálního tunelu bilat. Žalobkyně je přesvědčena, že určení míry poklesu na úrovni horní hranice lépe zodpovídá jejímu reálnému zdravotnímu stavu. Dále posuzující lékař nevzal v úvahu ani tu skutečnost, že se zdravotní stav žalobkyně nadále zhoršuje. Navrhovala proto, aby krajský soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalované ze dne 20. 5. 2016 zruší a zaváže žalovanou, aby o žádosti žalobkyně o invalidní důchod znovu rozhodla.

V písemném vyjádření k žalobě žalobkyně uvedla, že svým rozhodnutím ze dne 24. 2. 2016 žalobkyni pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a s přihlédnutím k čl. 46 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 zamítla žádost o invalidní důchod. Jelikož pro ČR nebyla v Příloze VII. nařízení 883/2004 uznána žádná shoda s předpisy jiných členských států ve věci podmínek vztahujících se na stupeň invalidity ve smyslu čl. 46 nařízení 883/2004, posouzení zdravotního stavu pro účely stanovení stupně invalidity bylo provedeno výhradně podle českých právních předpisů (§ 39). Vzhledem k závěru posudku OSSZ Praha-východ ze dne 25. 11. 2015, podle něhož žalobkyně není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 30%, ČSSZ s ohledem na tyto závěry posudku nemohla kladně rozhodnout o uplatnění žádosti. O invaliditu I. stupně se jedná, dosahuje-li pokles pracovní schopnosti alespoň 35%, což v daném případě splněno není.

Proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 24. 2. 2016 žalobkyně podala námitky s tím, že nesouhlasí s podkladovým posudkem, neboť její zhoršující se zdravotní stav nebyl objektivně posouzen a správně vyhodnocen, požaduje nové posouzení. Ačkoliv byl znovu posouzen zdravotní stav žalobkyně ČSSZ pracoviště pro Prahu a Střední Čechy dne 4. 5. 2016, nebyla žalobkyně uznána invalidní, když zjištěný pokles pracovní schopnosti činí shodně 30%. ČSSZ se plně vypořádala s uplatněnými námitkami. Rozhodnutí o námitkách žalobkyně převzala 19. 9. 2016.

ČSSZ při vyřizování žádosti o invalidní důchod žalobkyně postupovala pouze podle českých právních předpisů bez ohledu na výsledek posudkového posouzení na území SR.

Důvodem uznání invalidity nejsou subjektivní pocity a úvahy žalobkyně, vlastní vyhodnocení zdravotních potíží a svého zdravotního stavu, ani invalidita přiznaná ve Slovenské republice, nýbrž jediné posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle českých platných předpisů a české vyhlášky o invaliditě. Jediné posudkový lékař OSSZ a ČSSZ je ze zákona oprávněn posoudit zdravotní stav žadatele o důchod, vyhodnotit dle platné vyhlášky o invaliditě odborné lékařské zprávy a nálezy pro posudkové řízení o invaliditě, přiřadit zjištěné zdravotní

postižení jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti pod položku stanovenou vyhláškou o posuzování invalidity a určit, zda se již jedná o invaliditu vyššího stupně či nikoliv, a to výhradně dle českých právních předpisů.

V daném případě vznik dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pro invaliditu s procentuálním poklesem pracovní schopnosti na 35% nebyl posudkově doložen, prokázán a zjištěn.

Jestliže žalobkyně nebyla uznána ani jedním posudkem invalidní (v obou případech shodně 30% pokles), vydala ČSSZ zcela oprávněně rozhodnutí o námitkách a jemu předchází rozhodnutí o zamítnutí žádosti o invalidní důchod. Rozhodnutí o námitkách je obsáhle a dostatečně odůvodněno, jsou uvedeny a konkretizovány lékařské zprávy, z nichž ČSSZ vycházela, jakož i posudková rozvaha. ČSSZ se plně vypořádala s uplatněnými námitkami, dostatečně odůvodnila, proč byla zvolena dolní hranice procentuálního rozpětí. Závěr posudku byl převzat do odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Plně se tímto na odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná odkazuje. ČSSZ považuje celé posudkové řízení za zcela objektivní a správné.

Protože však žalobkyně v žalobě zpochybňuje správnost stanovení míry procentuálního poklesu, k důkazu žalovaná navrhuje ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění vyhotovení nového posudku u příslušné PK MPSV ČR, která znovu dostatečně a objektivně posoudí zdravotní stav žalobkyně a rozhodne o invaliditě dle platné právní úpravy. Nově vyžádaný další odborný posudek, vyhotovený v přezkumném soudním řízení posudkovou komisí MPSV ČR, jenž je ze zákona stěžejním důkazem, bude opětovně přešetřen zdravotní stav žalobkyně a najisto postaveno, zda je invalidní a v jakém stupni. Tento posudek je závazný i pro soud.

Rozhodnutí ve věci samé žalovaná ponechává na úvaze soudu dle závěru vyhotoveného posudku.

Pokud jde o napadené rozhodnutí vydané ČSSZ 20. 5. 2016, tímto rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ, č. j. R-24.2.2016-428/695 603 6098 ze dne 26. 2. 2016. V odůvodnění mimo jiné uvedla, že rozhodnutím ČSSZ ze dne 24. 2. 2016 tato zamítla účastníci řízení žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“) a s přihlédnutím k čl. 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, neboť podle posudku OSSZ Praha-východ ze dne 25. 11. 2015 není účastnice řízení invalidní. Dle uvedeného posudku z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%.

Dále bylo zjištěno z uvedeného rozhodnutí, že v rámci námitkového řízení byl znovu posuzován zdravotní stav žalobkyně, a to lékařem ČSSZ dne 4. 5. 2016, z něhož bylo zjištěno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastnice řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1c), kde celkový pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti je stanoven v rozmezí 30-40%.

Posudková komise stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 30% a uvedla, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ust. § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nemění.

Krajský soud uvádí, že v rámci soudního řízení nechal opět posoudit zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobkyně, když posudek byl vypracován PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně dne 20. 9. 2017. Posudková komise, která posudek vypracovala, jednala ve správném složení, když předsedkyní posudkové komise byla posudková lékařka a další přísedící lékařkou byla lékařka pracující v oboru neurologie, tedy v oboru, kterého se týká zásadní zdravotní postižení posuzované.

Posudková komise po zhodnocení všech lékařských odborných zpráv, které měla k dispozici, a které v posudku uvedla, v posudkovém zhodnocení a závěru sdělila, že přezkoumala posudkový závěr lékaře LPS OSSZ Praha-východ ze dne 25. 11. 2015 a lékaře LPS ČSSZ pro Prahu a střední Čechy, pracoviště Praha pro námitkové řízení ze dne 4. 5. 2016. Uvedla, že se jedná o posuzovanou léčenou pro bolesti krční a bederní páteře na podkladě degenerativních změn a hernie disku C5/6 s tlakem na kořen C5 oboustranně, protruze disku L5/S1 vlevo s kontaktem s koř. L5 vlevo, naznačená spondylolisteza těla L5 I. st.

Klinicky je porucha dynamiky bederní páteře. Předklon 15 cm od podložky. Horní a dolní končetiny jsou bez parezy, bez kloubního omezení. Na LDK porucha citlivosti v dermatomu L5 vlevo jako projev iritace kořene L5 vlevo. EMG vyšetření dolních končetin bez průkazu postižení nervů dolních končetin oboustranně. Stoj a chůze v normě. Na pravé ruce bez klinických projevů syndromu karpálního tunelu.

Neurologický a MRI nález nevysvětluje udávaný občasný únik moči. Nesouvisí s onemocněním páteře. Souvislost spíše s klimakteriem.

V péči revmatologie pro osteopenii, která nesnižuje výkonnost organismu. Bez patolog. fraktur. Revmatologické vyšetření vyloučilo zánětlivé revmatologické onemocnění rukou a páteře.

Posuzovaná má přiměřené duševní kompetence, je orientovaná, kontakt poměrně dobrý, depresivní ladění, pocity frustrací. Nihil psychotikum. Onemocnění nesnižuje výkonnost organismu.

V 1/2017 zachycené zvýšené jaterní testy, dle USG břicha zvětšená játra, steatoza jater, jinak nález v normě. Klinicky břicho bez rezistence, játra a slezina nehmavné. Jedná se o lehkou poruchu, bez mimojaterních projevů. Onemocnění nesnižuje výkonnost organismu.

PK MPSV ČR, pracoviště v Brně hodnotí odlišně od lékaře LPS OSSZ i lékaře námitkového řízení LPS ČSSZ.

U posuzované se jedná o bolestivý syndrom páteře s lehkým funkčním postižením - zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervů, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi.

U posuzované se nejedná o středně těžké funkční postižení více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, bez poškození nervů, bez symptomatol. neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení.

Nejedná se ani o těžké funkční poškození s trvalým funkčně významným neurologickým nálezem, závažné parezy, svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin, závažné poruchy funkce svěřačů.

Nálezy přiložené k námitkovému řízení a žalobě, a v průběhu řízení, jsou ve shodě a potvrzují výše uvedené zdravotní postižení. Neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí.

Ostatní onemocnění uvedená v dg. souhrnu nesnižují výkonnost organismu.

U posuzované se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí ze dne 20. 5. 2016 je zdravotní postižení uvedené v **kapitole XIII., oddíl E), položka 1), písm. b)** přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. ve znění platném od 1. 1. 2010.

PK MPSV Brno stanoví míru poklesu pracovní schopnosti **ve výši 20%**.

Samotné postižení páteře odpovídá položce shora uvedené a bylo hodnoceno na dolní hranici daného procentního pásma.

Horní hranice byla zvolena s ohledem na ostatní onemocnění a předchozí vykonávané výdělečné činnosti.

Pro zvýšení ve smyslu § 3 odst. 1 nebo odst. 2 vyhl. č. 359/2009 Sb., ve znění platném od 1. 1. 2010 PK MPSV neshledala jiné významné důvody.

Tento posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr.

Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr.

V námitkách nebo v žalobě nebylo namítnuto nezjištění některé skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr, ani

nezjištění takové skutečnosti nebylo doloženo lékařským nálezem, uplatněným v průběhu řízení.

PK MPSV prostudovala veškeré dostupné lékařské nálezy, použité v průběhu řízení jako doplnění informací o zdravotním stavu a konstatovala, že neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí.

Vzhledem k výše uvedenému PK MPSV konstatuje, že zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené zdravotní dokumentace, ze které nevyplývá progresse zdravotního stavu.

K datu vydání napadeného rozhodnutí ze dne 20. 5. 2016 nešlo o invaliditu podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, kdy pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí činil 20%.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 20. 12. 2017.

Žalobkyně k posudku PK MPSV ČR ze dne 20. 9. 2017 žádné výhrady neměla, pouze sdělila, že ze Slovenska má nové zprávy o svém zdravotním stavu a z nich vyplývá, že se jí zdravotní stav zhoršil.

Žádné výhrady k posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 20. 9. 2017 neměla ani zástupkyně žalované.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba není důvodná.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 20. 9. 2017 bylo zjištěno, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ byl 20%, kdy takovýto pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti neodpovídá invaliditě.

Proti tomuto posudku PK MPSV ČR ani žalobkyně ani žalovaná neměla žádné výhrady, žádné výhrady neměl ani soud, protože posudek PK MPSV ČR byl vypracován ve správném složení posudkové komise, posudková komise měla k dispozici všechny odborné lékařské zprávy o zdravotním stavu posuzované a žalobkyně nenamítala, že by tomu tak nebylo. Posudek PK MPSV ČR soud pokládá za posudek celistvý a přesvědčivý, neboť z něho zcela jednoznačně vyplývá, jak se posudková komise s odbornými lékařskými zprávami vypořádala a řádně zdůvodnila, proč pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobkyně je 20%.

Uvedený posudek PK MPSV ČR proto soud mohl vzít za základ svého rozhodnutí, což také učinil.

Bylo tedy prokázáno, že žaloba žalobkyně důvodná není, a proto ji soud dle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch, náklady řízení jí proto nebyly přiznány, a pokud jde o žalovanou, nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. prosince 2017

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně